

WIEZALEZNE STWIERDZENIE LEGALNOŚCI NASTĘPCÓW
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

USTAWA KONSTYTUCYJNA z dnia 23 kwietnia 1935 roku stanowi jak następuje:

- ART. 131 // Prezydent Rzeczypospolitej korzysta z uprawnień osobistych, stanowiących jego prerogatywy.
- 131/2) Do prerogatyw tych należy: (a) mianowanie jednego z kandydatów na Prezydenta Rzeczypospolitej i porządanie głosowania powszechnego; (b) wyznaczenie na czas wojny następcy Prezydenta Rzeczypospolitej; ...
- ART. 241 // W razie wojny obiera urządowania Prezydenta Rzeczypospolitej poprzedzają się do upływu trzech miesięcy od zawarcia pokoju; Prezydent Rzeczypospolitej osobnym aktem, ogłoszonym w zarządzie wykonawczym, wyznaczy swego następcę na wypadek opóźnienia się urzędu przed zawarciem pokoju.
- 241/2) W razie objęcia przez następcę urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej obiera jego urządowania trwa do upływu trzech miesięcy od zawarcia pokoju.

INTERPRETACJA

Art. 13(1) stanowi, że Prezydent Rzeczypospolitej korzysta z uprawnień osobistych, które jest wyraźnie określone w Ustawie Konstytucyjnej.

Art. 13(2)(b) stanowi, że Prezydent Rzeczypospolitej korzysta z prerogatywy osobistej kiedy wyznacza na czas wojny swego następcę.

Art. 241(1) jest podstawową przesłanką który służy do utrzymania ciągłości prawnej Państwa w razie wojny lub okupacji kraju. Artykuł ten ustala trzy zasadnicze prawa: w razie wojny okres urzędowania Prezydenta Rzeczypospolitej przedłuża się do upływu trzech miesięcy od zawarcia pokoju; Prezydent Rzeczypospolitej wyznacza swego następcę na wypadek opóźnienia się urzędu przed zawarciem pokoju; w razie objęcia urzędu przez następcę, okres jego urzędowania trwa do upływu trzech miesięcy od zawarcia pokoju.

Rząd Rzeczypospolitej do daty dzisiejszej nie podpisał traktatu pokoju i dlatego na konstytucyjne prawo nieprzerwanej ciągłości urzędowania.

PRECEDENSY

Ustawa Konstytucyjna z dnia 23 kwietnia 1935 roku, nie przewiduje procedury odwołania lub zwolnienia następcy. Jednak wyznaczenie następcy z konstytucyjnej prerogatywy osobistej w rzeczy samej uprawnia Prezydenta Rzeczypospolitej do wyznaczenia swego następcy, analizując tym samym wcześniejszą nominację. Taką wykładnię zapoczątkował Prezydent Ignacy Mościcki w czasie stanu klęski na Polskę we wrześniu 1939 roku i tym samym ustanowił precedens którego nikt nigdy nie poddał krytyce i nie podważył.

Dnia 3 września 1939 roku, Prezydent Ignacy Mościcki wyznaczył na swego następcę Marszałka Edwarda Rydz-Śmigłego. Dnia 17 września 1939 roku, po przekroczeniu granicy Rumunii, gdzie Prezydent i Marszałek zostali internowani, Prezydent Mościcki wyznaczył na swego następcę ambasadora generała Bolesława Wieniawa Długoszańskiego. Władztwo potem, dnia 27 września 1939 roku, Prezydent Mościcki mianował swym następcą byłego marszałka Senatu Władysława Raczkiewicza. Na mocy tego ostatniego aktu Władysław Raczkiewicz objął urząd Prezydenta Rzeczypospolitej dnia 30 września 1939 roku.

Wtedy to Prezydent Ignacy Mościcki ustanowił trzy procedury. Pierwszą, to mianował i wyznaczenie innych następców bez oficjalnego odwołania poprzednika. Drugą, to wyznaczenie następcy bez ogłoszenia w gazecie rządowej na mocy osobistej prerogatywy konstytucyjnej. Trzecią procedurą to, że ostatni kolejno wyznaczony następcą obejmując urząd Prezydenta Rzeczypospolitej.

Taka procedura nie była kwestionowana przez żadną partię polityczną i stosowana była kilkakrotnie w czasie późniejszym.

Prezydent Władysław Raczkiewicz wyznaczył swym następcą ówczesnego prezesa Rady Ministrów generała Władysława Sikorskiego. Jednak już w listopadzie 1939 roku, aby nie Ignacy urząd prezesa Rady Ministrów i Mościckiego Wodza z następstwem prezydenta, Prezydent Raczkiewicz mianował swym następcą generała Kazimierza Sosnkowskiego. W czasie Powstania Warszawskiego Prezydent Raczkiewicz zlecił swą poprzednią decyzję i wyznaczył swym następcą przywódcę Polskiej Partii Socjalistycznej Tomasza Arciszewskiego. W kwietniu 1947 roku, Prezydent Raczkiewicz znowu zastosował osobistą prerogatywę konstytucyjną i mianował byłego Ministra Spraw Zagranicznych Augusta Załuskiego. Na mocy tego ostatniego aktu August Załuski objął urząd Prezydenta Rzeczypospolitej dnia 8 czerwca 1947 roku, po śmierci Władysława Raczkiewicza.

STAN FAKTYCZNY

Jednak Polska Partia Socjalistyczna i związane z nią ugrupowanie lewicowe nie uznają Prezydenta Augusta Załuskiego. Ugrupowanie to, mocno lewicowe, stworzyło tak zwaną "Radę Polityczną," przemianowaną potem w tak zwana "Radą Jedności Narodowej." W końcu powstał "noworząd polityczny," w postaci tak zwanej "Rady Trzech," w składzie: "Tomasz Arciszewski, generał Anders i ambasador Raczyński." "Rada Trzech" usurpowana sobie bezprawnie prerogatywy Prezydenta Rzeczypospolitej. Ugrupowanie to, poglądów lewicowych, wypowiedziało postulatami Prezydentowi Augustowi Załuskiemu w roku 1954.

W ciągu dwudziestu pięciu lat urzędowania Prezydenta Augusta Załuskiego, następcami jego byli kolejno: Tadeusz Tomaszewski, generał Władysław Anders, Tadeusz Brzeski, ksiądz Eustachy Sapieha, Aleksander Zawista, profesor Stanisław Ostrowski wyznaczony dnia 16 lutego 1971. i wreszcie Juliusz Nowina Sokołnicki ostatni wyznaczony dnia 22 września 1971 roku. Juliusz Nowina Sokołnicki wówczas pełnił funkcje Ministra Informacji, Ministra Spraw Krajowych i Ministra Spraw Wewnętrznych.

Tylko trzy z tych siedmiu kolejno wyznaczonych ogłoszono w gazecie rządowej, co nie było koniecznością z racji osobistej prerogatywy konstytucyjnej Prezydenta Augusta Załuskiego i ustanowionych procedurach przez Prezydenta Mościckiego i Prezydenta Raczkiewicza. Poprzednie kolejno wyznaczenia następców prezydenta przed nominacją Juliusza Nowina Sokołnickiego były automatycznie anulowane przez wydania kadrancowej, nowej nominacji.

I znowu powdrzyta się historia z lat 1947-1954. Powstała opozycja ugrupowania zdecydowanie lewicowego i spadkobierców niesławnej "Rady Trzech," przeciw wyznaczeniu następcą prezydenta, Juliusza Nowina Sokołnickiego. Na czole tego ugrupowania stanął profesor Stanisław Ostrowski i ogłosił się samozwańczo "prezydentem," mimo że nie był ostatnim z wyznaczonych i mimo faktu, że jego nominacja została automatycznie anulowana przez wyznaczenie następcą kolejno nominacją Juliusza Nowina Sokołnickiego.

Po śmierci Prezydenta Augusta Załuskiego, 6 kwietnia 1972 roku, jedyną ważną konstytucyjnie i zgodną z ustanowionymi procedurami, była nominacja ostatnia, wydana Juliuszowi Nowina Sokołnickiemu.

Kiedy okazało się, że wszelkie wysiłki Sokołnickiego skierujące do utrzymania jedności polskiej emigracji politycznej nie dały wyników, i kiedy koła lewicowe profesora Ostrowskiego odrzuciły pojedyncze propozycje, minister Sokołnicki objął urząd Prezydenta Rzeczypospolitej.

Samozwańcy "prezydent" Ostrowski, jego tragiczni następcy, ich ugrupowania lewicowe i nielegalni spadkobiercy "Rady Trzech," podtrzymują swoją działalnością rozbicie polskiej społeczności, rozpoczęte w latach 1947-1954, czynią siebie odpowiedzialnymi przed Narodem Polskim i historią za robotę i dokonywane przez nich zła.

Przedmiotem niniejszego oświadczenia było stwierdzenie faktów prawnych dotyczących następców Prezydenta, a nie przysięgi dla którego następcy miały następców ponieważ przysięga zmiany nie zmienia faktu prawnego następców. Dla którego następcy zmiany następców Prezydenta, skandaliczna "Afera Berga" i strona została realnie społeczeństwa polskiego to są przedmioty opowiedział historycznych.

KOMENTARZ. Argument zalecający dostosowanie konstytucji do nowoczesnych pojęć demokratycznych nie może być aktualniejszy na emigracji, ponieważ зміна ustawy konstytucyjnej może być dokonana przez Izby ustawodawcze i Naród Polski w wolnym głosowaniu powszechnym w kraju. (Art. 89 Ustawy Konstytucyjnej 1935 roku.)

STWIERDZENIE

Do zapoznania się z procedurą konstytucyjną, ustanowionymi procedurami i dokumentem nominacyjnym Juliusza Nowina Sokolnickiego, wydany przez Prezydenta Augusta Załuskiego z oddziałem pięćdziesiąt urzędowej Prezydenta Rzeczypospolitej, na papierze z wytłoczonym godłem państwowym, datowanym 22 września 1971 roku, i zaopatrzone w autentyczny podpis Prezydenta Augusta Załuskiego, stwierdzamy, że od śmierci Prezydenta Augusta Załuskiego, konstytucyjnym Prezydentem Rzeczypospolitej jest niezaprzeczalnie Juliusz Nowina Sokolnicki, a powołany przez niego Rząd Rzeczypospolitej jest jedyną konstytucyjnie prawną władzą Rzeczypospolitej (na uchodźstwie.)

STWIERDZENIE PODPISALI:

George K. Sierians Dzurak, M.D., Sc.D.
DOCTOR MEDICINE - CHIRURGE
Hollywood Hills, California (18 maj 1967)

Lt. Col. Adam A. Kososa, Ph.D. (USA Ret.d)
PROFESSOR EMERITUS - HISTORIE
Northern Michigan University (18 maj 1967)

Subscribed and sworn to before me this 18th day of May, 1967 by Adam A. Kososa to be his free act and deed.

NOTARY PUBLIC-KY STATE AT LARGE

MY COMM. EXPIRES:
9-1-90